

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad
Perfectionem per Exercitia Spiritualia**

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

Pro Sexta Die.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

Spirituali, ad illius partis oppositum tendat necesse est, in quam inimicus tentat pertrahere: ut si laxiorem iste conscientiam facere adnititur, faciat illa strictiorem: aut relaxet contrà, si dæmon nimum vellet restringere. Sic enim continget, vitatis extremæ utriusque partis periculis, animam ipsam in medio quodam, quieto, & securo statu, jugiter manere.

Sexta: Quotiescunque homini dicere, aut agere aliquid volenti, quod ab Ecclesiæ usu, vel majorum nostrorum sensu, non dissonat, quòdque tendit in DEI gloriam, obviat extrinsecus suggestio dissuadens, ne dicat, aut agat illud propositum: adductâ, vel vanæ gloriæ, vel mali alterius cujusvis, fucatâ quadam ratione: tunc ad DEUM elevanda mens est, sique appareat, ad ejus gloriam spectare dictum, aut factum ejusmodi, vel certè contrarium non esse, tendendum rectâ erit adversus talem cogitationem: atque obstrepenti nobis inimico respondendum cum Divo Bernardo: *Nec propter te capi, nec propter te finiam.*

Pro Sexta Die.

Monita quinque circa considerationem statuum seu generum vitæ diversorum.

1. Cùm suprà propositum fuerit exemplum
Ddd 3. Christi

Christi de vitæ genere, quod in mandatorum Dei
observatione consistit, & primus, seu commu-
nis status appellatur: nunc idem ipse Dominus,
dum parentibus suis subditus fuisse memoratur,
formam videtur exhibere alterius, seu secundum
status, pendentis ab obedientia, & perfectione
Evangelicam afferentis, quando videlicet in
templum se contulit Patre Adscitio, & natu-
rali Matre derelictis, ut æterni Patris obsequium
vacaret. Quare opportunum hinc erit, nos quoque
illius vitam contemplantes vestigare, & ad
efflagitare proprium vitæ genus, in quo Ma-
jestati suæ nos servire malit. Ad hoc igitur
quirendum, possumus introduci per sequens
proximè exercitium (*quod est de duobus Vexil-
lis*) ad Christi mentem attendentes, collatis
cum opposita inimici. Discemus etiam ex
de, qua sit nobis opus dispositione, ut perfectum
eo evadamus statu, quemcunque Bonitas Do-
na eligendum nobis suggererit. *Hac dispo-
sitione qua addiscitur in Exercitio hoc de duobus
Vexillis, non est alia quàm humilitas. Et
quomodo S. Ignatius aestimet, eam necessariam
esse ad obtinendam perfectionem Christianam,
quocunque in statu; proin amorem illi tantum
penitus addicas. Hoc monitum ponitur in Exer-
citiis S. Ignatii post materiam tertii diei*

cunda hebdomada: Id, quod sequitur, habetur in fine meditationis de tribus Classibus.

2. Notandum adhuc, Quod ubi affectum sentimus paupertati perfectæ, quæ tum in spiritu, tum in rerum abdicatione consistit, adversantem, & ad divitias magis inclinantem: multum confert ad eum elidendum, petere à DEO, licet renitent carne, ut ad paupertatem ejusmodi sectandam nos eligat: servabimus tamen interea desiderij nostri libertatem, quâ liceat convenientiorem servitio divino viam ingredi.

Sequentia duo sequuntur materiam duodecima diei ejusdem hebdomadae.

3. Inchoanda est electionum discussio, à contemplatione discessus Christi ex Nazareth, Jordanem versus, quæ fit quinta die.

4. Antequam electionum materiam aggrediamur: ut ad capessendam germanam Christi doctrinam affectum nostrum disponamus, imprimè juvat considerare, ac per diem totum revolvere identidem tres sequentes modos humilitatis: necnon colloquia dicenda crebrò agitare.

Huic monito S Ignatius subjungit tres modos humilitatis prout nos posuimus illos in punctis meditationis, de eis statuta. Tandem his terminis concludit.

Ddd 4

5. Por-

5. Porro ad gradum hunc humilitatis attingendum, magnum afferet compendium, triplicis colloquii præcedentis de duobus Verbalibus usus, per quod suppliciter poscimus (si Divina placeat benignitati) ad talem perducere Electionem: scilicet ad præferendam Paupertatem, contemptum, & infamiam, divitiis, honoribus, & magna existimationi) sive major, sive æqualis obsequij mei erga DEUM, & gloriæ Divinæ proventus subit.

Vide, quantum sit S. Ignatio desiderium perducendinos, ad toto cordis affectu propinquendam humiliationem; quandoquidem nobis eam toties exigit postulari à Beatissima Virgine, Christo Domino, & DEO Patre.

Principium Præsupponendum, tantquam omnis bonæ Electionis Fundamentum.

Ad bene quidpiam eligendum, nostræ sunt partes, ut oculo puro, & simplici spectemus, quorsum fuerimus creati: nimirum ad laudem DEI, & salutem nostram: quapropter eligenda sunt ea tantum, quæ conducunt ad debitum finem, cum ubique fini medium, non medio finis debeat subordinari: unde errant, qui uxorem ducere primitus, aut Ecclesiasticum munus, seu Beneficium adipisci statuunt, atque

ita demum DEO postea inservire, utentes præ-
 posterè sine, ac medio, nec ad DEUM tendentes
 recta, sed obliquè ipsum ad perversa vota sua
 pertrahere conantes. Atqui è contrario planè
 agendum est: proposito primùm Divino Cul-
 tu tanquam fine nostro: & electio deinceps con-
 jugio, vel Sacerdotio, cæterisque rebus omni-
 bus, quatenus expedit ad præfixum finem, ordi-
 natis. Idcirco nihil movere nos debet, ad me-
 diis quibusvis utendum, aut supersedendum, ni-
 si habita inprimis tam Divinæ laudis, quàm
 nostræ salutis certâ ratione.

*Introductio ad eligendarum rerum
 notitiam, complectens quatuor puncta, &
 annotatiunculam unam.*

Primum punctum est: Quòd res omnes, quæ
 sub electionem cadunt, necessariò bonæ esse de-
 bent ex seipsis, aut certè non malæ, nec nisi
 consonæ institutis Orthodoxæ Matris Ecclesiæ,

Secundum: Quòd genera duo rerum ele-
 ctioni quadrant, nam quarundam electio in-
 mutabilis est, ut Ordinis Sacerdotalis, & Matrimo-
 nii, aliarum verò mutari potest: sicut reddituum
 Ecclesiasticorum, vel sæcularium, quos recipi,
 & relinqui ex causa fas est.

Tertium: Quòd circa ea, de quibus facta jam
 D d d 5 sit

fit electio immutabilis, nihil superest eligendum. Sed advertendum est, quod, si quis improvidè, nec sine obliquis affectionibus aliquid elegerit, quod non liceat retractare, reliquum est, ubi eum cæperit pœnitere facti, Electionis damnum probitate vitæ, & operum solent pensare: resilire autem nullo pacto decet, quoniam vis electio istiusmodi non videatur vocatio Divina esse, utpote obliqua, atque inconsulta: quoniam in re non pauci errant, electionem malam, & obliquam pro Divina vocatione reputantes: cum hæc semper pura, & clara sit, non carnali ullo affectu, vel studio perverso mixta.

Quartum: Quod si quis debito modo, & ordine absque carnali mundanoque affectu quoniampiam elegit, quod mutari possit, non est cur vellet electionem talem: sed potius, ut in ea magis proficiat, adniti debet. Notandum autem est: quod si electio rerum huiusmodi mutabilium, non ita rectè, atque sincerè processerit, eam expedit corrigere, ut fructus uberior, & DEO gravior produci possit.

De tempore triptici, ad electionem rectè faciendas magis opportuno.

Tempus primum erit: Quando voluntas divina virtus sic impellit, ut omnis dubitatio, imò etiam dubitandi facultas animæ sublevis, quò

quò minùs sequatur impulsionem talem, sicut legimus Beatis Paulo & Matthæo, & alijs, vocante Christo accidisse.

Secundum est: Quoties satùs clara comperitumque sit beneplacitum Divinum, eloquentid aliquo consolationum, desolationum, vel diversorum spirituum prævio experimento.

Tertium est: Quando per animi tranquillitatem aliquis considerato fine, ad quem conditus est (ad DEI gloriam scilicet, & salutem suam) eligit certum vitæ genus, intra Ecclesiæ Catholicæ Limites constitutum, per quod ceu medium commodius securiusque, ad suum finem tendat.

Porro tranquillitas ea tunc noscitur adesse, quotiescunque anima, nullis agitata varijs spiritibus vires naturales suas liberè exercet. Itaque nisi primi, vel secundi temporis beneficio, electio contingat, superest ad tertium recursus, duobus modis sequentibus distinctum.

Modus prior sanæ, bonaque Electionis faciendæ, sex constans punctis.

Punctum primum erit; proferre in medium rem deliberandam, ut de officio, vel beneficio; acceptandùmne, an potius reiiciendum sit; & ita de cæteris rebus, quæ ad mutabilem Electionem spectant.

Se-

Secundum est : adducto ante oculos, creationis meae sine, in hoc consistente, ut cum Dei laude saluus fiam, in neutram declinare partem amplectendae, vel repudiandae rei contraversae : quin potius velut in medio quodam interstitio, & aequilibrio subsistere, paratior animo, ut in eam illico partem totus ferar, quam non vero Divinae gloriae, & salutis meae fore a ptio rem.

Tertium : obsecrare DEI clementiam, ut dignetur mentem instruere, & impellere voluntatem, quocunque potius mihi tendendum sit : adhibito nihiloscius, pio, fidelique intellectu mei ratiocinio : per quod apprehensam & probatam DEI voluntate ad Electionem ferar.

Quartum : Perpendere quot tandem commoda, vel adminicula mihi ad finem prosequendum accedent, ex tali officio, vel beneficio suscepto : quot rursus ex eodem incommoda, & pericula impendent. Praeterea, quot per oppositum comisso illo tam commoda, & adminicula, quam discrimina, & damna possim expectare.

Quintum : His praemissis ratiocinari in utramque partem : & juxta ipsius rationis dictamen, seposito carnis appetitu omni, Electionem concludere.

Sextum: Electione factâ ad orandum citò
proflire, & illam offerre DEO, perfectè de-
mum, si ei placeat, recipiendam, & stabilien-
dam.

*Modus posterior bene eligendi, in
Regulas quatuor, & Annotationem unam
distributus.*

Prima: quòd cum oporteat per affectum,
ex DEI amore cœlitus infusum, fieri Electio-
nem, eligentem convenit persentiscere in se-
ipso, quòd, quidquid affectionis (sive multum,
sive modicum sit) erga rem electam tenet, ex so-
lius DEI amore, & intuitu proficiscatur.

Secunda est: Considerare, si quis mihi vir
amicissimus, cui nihil non perfectionis inesse
cupiam, occurreret dubius super electione hu-
jusmodi, quidnam ego illi decernendum maxi-
mè essem consulturus: quo animadverso,
agendum & mihi dicam, ut suaderem alteri.

Tertia: Mecum insuper reputare, si mors
ingrueret, quem me malle observâsse modum
in præsentis deliberatione. Juxta hunc igitur eli-
gendum nunc esse facillè intelligam.

Quarta: Prospicere non minùs, quando
pro tribunali sistar judicandus, quo me consilio
hac in re usum esse vellè: quo agnito nunc utar,
ut eo tempore magis sim securus. Ad-

Adnotandum est postremò : quòd hìcce regulis quatuor, propter salutem meam & animi quietem accuratè servatis, debeo juxta ultimum punctum modi præcedentis, electionem ipsam definire, & offerre DEO comprobendam.

De Emendatione, seu reformatione circa vitæ statum cuiusvis facienda.

In primis illud est advertendum: quòd quis Matrimonio, vel officio dignitatu Ecclesiasticæ sit adstrictus (de temporalium verò honorum quantitate, magna, an parva sit, non fert) unde ipsi non vacet, aut parùm libeat circa mutabilium rerum electiones versari: oportet præterea pretium est, earum loco methodum ei tradere seu formulam aliquam, ex qua vitam suam, & statum proprium possit emendare. Debet igitur, quisquis ejusmodi conditionem sortitus, ut finem creationis, & vitæ suæ, rectè statuat, & sequatur, per exercitia suprãdicta, & electionum modos attendere, atque ruminando scilicet colligere, quàm amplam domum, & familiam æquum sit se habere, quibus eam modis tractare, & administrare conveniat: quibus instruere verbis, & exemplis; quantum præterea de possessis facultatibus sumptum facere liceat in usus proprios, sive domesticos: quid rursum

pauperibus erogare, vel impendere piis operibus deceat: nihil affectando aliud, nec quaerendo, nisi quod honorem DEI, & salutem suam praestet. Hoc enim unusquisque persuasum habeat, tantum se in studiis spiritualibus promoturum esse, quantum ab amore sui ipsius, & commodi proprii affectione sese abstraxerit.

Pro septima Die.

Tria notanda pro tertia hebdomade. Primum invenitur in Exercitiis S. Ignatii ad finem primae Contemplationis tertiae hebdomadae.

In Colloquiis est notandum, quod agere convenit, & aliquid petere juxta praesentis rei rationem: videlicet, prout sentio in me consolationem, vel perturbationem: prout virtutem unam, vel alteram expeto: prout in hanc, vel illam partem de me statuere intendo: prout etiam de re, quam contempler, tristari volo, vel laetari. Denique postulandum erit illud, quod circa rem certam aliquam, maximè desidero: & unum duntaxat colloquium poterit confici ad Christum Dominum: vel triplex, si devotio instiget, nempe ad Matrem, Filium, & Patrem, sicut traditum est in contemplatione secundae hebdomadae de tribus Classibus cum sequente illie